

Oroantrální komunikace

Oroantrální komunikace je komunikace mezi dutinou ústní a čelistní dutinou. Nastává otevřením sinus maxillaris. Je to jedna z komplikací při extrakci zubů horní čelisti, převážně M1, M2 a P2.

Vznik

- Spontánní
 - nepříznivé anatomické poměry – kořeny mohou být obklopeny recesy antrum Highmori;
 - exkochleací periapikálního resorpčního ložiska;
 - rozrušení kostní vrstvy zánětlivým periapikálním procesem.
- Proheretický
 - nešetrná extrakce či resekce kořenového hrotu;
 - zatlačení zubu do dutiny;
 - při operačním odstranění retinovaných zubů;
 - při operaci cyst v horní čelisti.

Příznaky

Příznakem jsou vzduchové bublinky, které zpění krev vytékající z alveolu.

- Valsalvův pokus – pacient stiskne nosní křídla prsty a vydechuje do nosu.
- Protipokus – pacient si nabere tekutinu do úst při předkloněné hlavě, pokud komunikace existuje, voda začne vytékat nosem.

Léčba

Pokud je komunikace malá, tak čekáme na spontánní uzávěr. Pacient po tuto dobu nesmí prudce dýchat či smrkat. Široké oroantrální komunikace operačně uzavřeme nejpozději do 24 hodin po výkonu. Existuje více typů uzavření komunikace.

- Uzávěr komunikace překrytím lalokem z vestibula;
- překrytí lalokem vytvořeným ze sliznice patra;
- plastický uzávěr gingiválním, dvoustopkovým lalokem;
- plastický uzávěr patrovým prodlouženým lalokem.

Odkazy

Použitá literatura

- TOMAN, Jaroslav. *Stomatologická chirurgie*. 1. vydání. 1984.

Citováno z „https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Oroantrální_komunikace&oldid=379477“